

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Misericordiam misericordiâ etiam in alijs pluribus fuisse remunerata[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

argenteam, & cum hanc tunicam illi ostenderet, talia ei promissa fecit, unde certo illi constare posset, illam in calis excellenti gloria sine fine perfructuram. Vides talionem optabilem, & crucem datam mendico in terris, in iudicio, gemmis condecoratam toti mundo cum gloria ingenti redhibendam? Vides vestem visibilem cum inuisibili commutatam? Vides, quantum profit *Dare*? Vides, cui proffit? Verè dixit S. Leo: *Nobis prestamus, quod alijs erogamus.*

Cosmas Medicus, qui fuit Magnorum Ducum Hetruria primus, multa expendebat, ut opem afferret egentibus. Cuidam igitur ex familiaribus, cum nimis liberalem appellanti, respondit: Se in libro, initarum cum Deo rationum, dati & accepti, numquam potuisse eò peruenire, ut qua deberet Deo solueret. Nam quò plura dabat, etiam eò plura recipiebat, semperq, inueniret, se debitorem. Deum verò creditorem. Dignum tanto Principe dictum, & geminum illi, quod S. Gregorius Nazianzenus scripsit: Numquam Dei liberalitatem & beneficentiam videres, quamuis omnium tuarum facultatum iacturam feceris; quamuis se etiam facultatibus adjeceris. Nam hoc quoque ipsum accipere, est Deum aliquid nobis donare. Subnectit idem S. Pater duas insignes comparationes; vnam vmbrae, quæ non potest ita præuolare ante corpus, aut tardè subsequi, ut ab eo separetur; quia progrediente corpore, semper simul progreditur, ac velut adhærescit: alteram capitis, supra quod membra cetera numquam possunt excrefcere, eum quantumuis illa augeantur, semper caput item attollatur, atque superstet. Illustrissima sanctæ huius talionis, ac compensa-tionis, vsque in centuplum, exempla recitantur, à Gregorio Turonensi, & Paulo Diacono de Tiberio Cæsare; à Metaphraste & Bredenbachio, de Ioanne Eleemosynario; à Surio de S. Germano Episcopo; à Lipomanno de S. Marcello Archimandrita; & alia ab alijs. Ita nimirum diuina benignitas, semper eminet, numquam ab hominis liberalitate superatur. Quis ergo non velit dare, ut sic detur? quis recuset esse misericors, cum misericordes misericordiam consequantur in tantum augendam, ut ab homine numquam possit adequari? Fuit hoc certamen inter Deum, & Ioannem Eleemosynarium, qui ferè quidquid accepit, illico dedit pauperibus, & tamen semper iterum diuinitus recepit. Vnde multoties inuentus est ita Deum in exultatione spiritus compellans: Sic, sic, aut tu

S. Leo serm
1. de collectis

VII.
Carolus Re-
gius in orat
Christian.
lib. 10. c. 8.

Gregor. Tur.
lib 5. c. 19. hist.
Franc Paul.
Diac. lib 3.
hist. Longo-
bar. c. 6. An.
576. Metaph.
in vita S. Io.
Elem. Bre-
denb. lib 6.
Coll. 10. Sur-
31 Iulij lib. 2.
cap 11. vitæ S.
Germs. Li-
pom. 22. De-
cemb.
Luc. 6. 38.
Math 5. 7.
Leont. Episc.
Neapoleos in
cius vita,

mittendo, aut ego dispergendo: videbimus, quis vincat. Liqueat enim, quoniam tu dives. Domine, & vita nostra miserator es. Hac ipsa de causa, eum aliquando dies elapsus esset, quo non meminerat, se opus misericordiae vllum praestitisse, moestitiam vultu praeseferens singulari à Sophronio interrogatus, quid ei triste accidisset, respondit: *Hodie miserandus Ioannes, non ab aliquo vllam recepit mercedem, neq; vllum vel minimum piaculum potuit offerre Christo pro multis & magnis suis delictis, quo modo neq; alias vumquã.* Quid mirum ita sentire Christianum, qui credit illud à veritate dictum: *Misericordes misericordiam consequentur*: itemque: *Dato, & dabitur?* cum à Romano Ethnico Imperatore dictum fuisse scribatur: *Hodie non regnavimus, quoniam neminem affecimus beneficio: & à Græco, in simili causa; Amici, diem perdidimus.* Etsi autem plurimis diuinus remunerator mercedem praemiumque virtutis in alteram vitam reseruat, multis tamen etiam virtutis talionem in hac quoque pro-

mittit, & largitur: clara enim sunt illa: *Omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, conuulsum accipiet, & vitam aeternam possidebit.* Sed de hoc argumento agendi proprius locus est, in tractatu de iudicijs, quæ Deus in altera vita exercet: hic satis est, docuisse obiter, etiam virtutis talionem esse in hac vita à Deo.

Ioan. Mariana lib. 12, c. 8. ad An. 1218.

Iacobus Aragonia rex, Ordinis D. Mariae de Mercede, (seu redemptionis captiuorum) precipuus auctor esse creditur, ait Io: Mariana, voti reus, ut quidam scribunt, quod Muntione, dum captini instar teneretur, Virgini Marvi nuncuparat, vsu edoctus, quantum esset captiuitatis malum. Hinc libertati redditus, Deoq; gratus, eum Ordinem instituit, qui etiam alios captiuitate liberaret, vt etiam alios eo beneficio afficeret, quod ipse expertus esset. Faciant hoc homines, & non faciat Deus, qui protestatur sibi fieri, quod sit suis? Nunc ad poenae talionem accedamus.

